

fra Folketingets Side, er præsteret af Venstres Ministre. Venstres tidligere Minister Hr. N. Neergaard har ogsaa i Lørdags ved sine Indrømmelser og Erklæringer fuldstændig taget Grundlaget bort fra sit eget Standpunkt, idet han har sagt: Det er rigtigt nok, jeg har selv gjort det saa mange Gange. Men Herre du gode, hvad er det hele saa for noget hult noget, naar det hænger saadan sammen! Disse Taler, hvoraf der er 25 Spalter i Rigsdagstidende, skulde sandelig slaas op paa Sprøjtehusene hele Landet over! Det fortjener de, for de af-dækker saa klart som noget, hvori Hulheden ved denne Manøvre bestaar.

Jeg har ikke villet undlade her at sige det, jeg har sagt, fordi jeg mener, det kunde være rigtigt at minde Venstre om dets smukke Fortid og dets mindre smukke Nutid, men ogsaa for at underbygge det Resultat, jeg er kommet til: at det hele ingenting har paa sig, men at disse Ting skal betragtes nøgternt og lidenskabsløst og behandles derefter. Og saa maa jeg sige, at i den Tid, jeg har været i Landstinget, har jeg gjort den Erfaring, at der kan somme Tider ske noget heroppe. Det var ikke for ingenting, at Hr. Enevold Sørensen sagde — det var vist ham, der sagde det —, at Landstinget skulde være et prøvende og overvejende og regulerende Ting. Nu foregaar der jo det, at Finansloven meget højtideligt bliver sendt i Udvalg; der er ikke et Menneske, der tror, at Udvalget vil forandre ret meget paa den, men i hvert Fald, den skal sendes i Udvalg og behandles dér, og jeg vil da endnu til det sidste haabe, at det maa lykkes Repræsentanterne i dette Ting, hvoraf jo saa mange udmærkede Medlemmer sidder i Finansudvalget, at komme til et Resultat, som kan afbøde denne Strid og bygge Bro mellem de forskellige Meninger, der gør sig gældende om denne Sag.

Hermed skal jeg anbefale Finanslovsfor-slaget, som det er, og jeg haaber, som sagt, at Udvalgsarbejdet vil føre til et brugbart Resultat.

Piper: Det er jo første Gang, Finans-lovsforslaget møder frem i Rigsdagen i de nye Klæder. Dette er Frugten af det Arbejde, der er udført af den Kommission, som har beskæftiget sig med Finansloven, og den højtærede Finansminister nyder nu godt af dette Kommissionens Arbejde. Finansloven er derved blevet mere overskuelig, og de enkelte Forandringer, der er sket paa Budgetterne, kan jeg i det store og hele anerkende som Forbedringer. Jeg maa dog med Hensyn til et Punkt, Renter og Afdrag,

bemærke, at vel finder jeg det rigtigt at be-regne Renter og Afdrag for de produktive Virksomheder, Staten har, men at overføre denne Fremgangsmaade paa de andre Bud-getter finder jeg ganske meningsløst og mere vildførende end vejledende. Naar man f. Eks. nu paa de 2 Forsvarsbudgetter til-sammen opfører Renter og Afdrag af Grunde, Bygninger, Anlæg o. s. v. med 10 Mill. Kr., forrykker det ganske Begreberne om, hvor mange Penge Forsvaret koster. I det hele taget er det sikkert noget malplaceret her at tale om Afskrivninger, thi mange af disse Anlæg har bestaaet maaske gennem flere Hundrede Aar, i alt Fald er mange af dem 100 Aar gamle, saa de maatte vel være af-skrevet for længe siden, saaledes at man ikke nu skulde begynde at skrive af paa dem.

Den højtærede Finansminister omtalte, at Arveafgiften nu er opført paa Formueregn-skabet. Dette kan jeg anerkende, idet det, der er privat Formue, ved at afgives som Arveafgift til Staten gaar over til at blive Statens Formue. Arveafgiften ækvi-valerer jo nogenlunde det, som vi for Øje-blikket er i Stand til at afdrage ordinært paa Statsgælden. Men hvis man samtidig stifter ny Gæld, og navnlig gør Gæld for at spise den op, og Laantagning ikke finder Anvendelse til produktive Virksomheder og bliver sat fast i Statsværdier, gaar jo de skønne Hensigter med at opføre Arveaf-giften paa Formueregnskabet tabt. Saa bliver Foranstaltningen uden Nytte. Jeg vil haabe, at baade denne og efterfølgende Regeringer vil holde sig dette klart for Øje.

I øvrigt er jeg ved at gennemlæse Fi-nanslovsforslaget kommet til den Erkendelse, at den ærede Finansminister vistnok har bestræbt sig for at føre Forslaget i den rig-tige Retning ved at søge at faa saa meget som muligt med paa Finansloven, saa at man i saa høj Grad som muligt kan undgaa Bevillingsforskydninger og en stor Tillægs-bevillingslov.

Den højtærede Finansminister profiterer ogsaa paa anden Maade af, hvad der er sket, før han kom til Roret. Den højtærede Minister nyder jo, naar han nu kan aflevere et Finanslovsforslag med Balance, godt af de Indtægtslove, der blev gennemført under den forrige Regering, ganske vist gennem-ført, uden at det nuværende Regerings-parti eller de nuværende Regeringspartier stemte for disse. Den højtærede Fi-nansminister vilde have været meget ilde faren, hvis disse Indtægtslove ikke var blevet gennemført; han vilde have haft svært ved at finde Balance. Nu har det højtærede Ministerium, deriblandt den højtærede Fi-